

Psalmus

uerit domū: in ianuā laborauerūt edificātes eam. Et ne istā domū audiēdo parū aliquid putares: Nisi dñs inquit custodiet ciuitatē: in ianuā laborauit qui custodit eā. Illa est cōdīcē dom⁹ que est ciuitas. Ipsiā ḡ habet ianuā tāq̄z dom⁹: et habz̄ portā tāq̄z ciuitas. Qui est ḡ ianua dom⁹: ipse est porta ciuitatis. Ergo si christus porta ciuitatis: ille nō erubescit qui in christo stat et sic p̄dicat. Qui aut̄ p̄tra christū p̄dicat: clauditur cōtra illū porta. Qui sunt isti qui cōtra christū p̄dicāt: Qui negant: q̄r nūsse sunt sagitte de manu potentis: et puerūt v̄sc̄ in fines terre: et ipsa hereditas dñi: de qua dictum est: Postula a me et dabo tibi gentes hereditatē tuā et possessionē tuā terminos terre. Predicatū est: auditū est antēḡ fieret: et iam factū nolunt agnoscere. Qui disputat̄ ḡ cōtra christū: extra portā sunt: q̄r suos honores querūt: non christi. Qui autē p̄dicat in porta: christi honorez querit nō suū: Et ideo qui p̄dicat in porta dicit: Nolite in me p̄sumere: nō enī per me sed per portā intrabitis. Illi aut̄ qui volūt hoies in seipsoz p̄sumere: nolūt eos intrare per portā: non mirū si claudit̄ cōtra illos porta: et ociosi pulsent vt aperiat̄. Adestote ḡ animo frēs: ppter etiā crastinū sermonē ex nostra pollicitatē adiuuātē dño vobis reddēdū ex euāgelio de colūba: In ciuis noī promisiū: in illī misericordia reddim⁹. H̄z vt possim⁹ esse idonei redditores: ne audaces fuerimus pronissiores: orate pro nobis.

Explicat tractatus de psalmo. CXXVI

Incepit tractatus de psalmo. CXXVII

Prefatio.

Sicut dicit apls fratres carissimi: Spiritualib⁹ spiritualia cōpam⁹: Animalis autē homo nō p̄cipit q̄ sunt spūs dei: Lauēdū est ne hoies animales nō p̄cipiētes que sunt spūs dei: scādālizent potius in hoc psalmo q̄ edificētur. Nam breuiter quāq̄z eū cū cantaret audiūm⁹. Quia breuis est: curro cum nō tractans: h̄z legēs. Et videte si talia quisq̄z cōcupierit: pro magno a deo qualia cōtinet iste psalm⁹: et forte nō q̄r desertus est ab illo: sed q̄r magis diligēt nō acceperit: vide ritqz illa que hic sic audiuit esse p̄mia timētiū deū: abūdere illis qui nō timēt deū: nutent gressus illius et effundant lapsu vestigia eius: et dicat in corde suo sine causa se deū timuisse: q̄n illa dona nō meruit que

CXXVII

pmisit timentib⁹ se: insuḡ et illi acceperūt: qui eū nō solū nō timuerūt: s̄ etiā blasphemauerūt. Glidete enī quid dicat.

Expositio psalmi.

Blati omes qui timēt dñm: qui ambulant in vijs eius. *Alia l̄ra.*

Labores fructū tuorū māducabis: beat⁹ es et beneti b̄ erit. *+ manū tuā rum quia.*

Adhuc possum⁹ et hic q̄uis animales beatitudinē futuri seculi cogitare. Sed videte quid sequat̄. *Alia l̄ra.*

Vxor tua sicut vinea fertiliſ: in lateribus domus tue. *+ vitis.*

Filij tui sicut nouellatio olivaz̄: in circuitu mense tue. *+ abnudās.*

Ecce sic benedicetur homo: qui timet dñm. *+ nouelle.*

Quō: Ut sit vxor ei⁹ tāq̄z vinea fertalis in laterib⁹ dom⁹ ei⁹: et filij ei⁹ circūdēt in circu-

tu mēsā ei⁹ tanq̄z olivaz̄ nouellatio. Ergo

p̄diderūt mercedē suā: qui ppter deū etiā

vroxores ducere noluerūt: H̄z ait qui noluit

ducere vxore: Qualiter me deus bñdicet:

Immō vō aut sic te bñdicit: aut te nō bñdi-

cit. Aperta dicta sentētia est: Ecce sic bñ-

diceb̄ hō qui timet dñm. Quid hoc sibi ḡ

vult frēs: Ne desiderādo tpalē et terrenā fe-

licitatē p̄dam⁹ celestē: ppheta tāq̄z inuolu-

crū nobis cōstituit. Inuolucrū hoc nescio

qd̄ habet intus. Heminit aut̄ caritas v̄ta

cū supiorez psalmū vobis tractarem⁹ q̄ est

ante istuz̄: incurrisse nos in quēdā versum

obscurū: vbi dicti ē: Sicut sagitte in ma-

nu potētis: sic filij excusorū: et cū querere-

mus: q̄ sint filij excusorū: visuz̄ esse nobis

suggerēte quātū credim⁹ dño: filios excus

orum aplos esse dictos filios pphetarū.

Quare: Quia pphete in enigmatib⁹ locu-

ti sūt et figuris rerū: tāq̄z mysteriorū inuolu-

cris cooperuerūt intellectū: Qui itellect⁹

p̄dire nō potuit ad hoies: nisi inuolucra il-

la excuterent. Un̄ dicti sunt illi filij excus-

orū: qui de pphetis excussis pfecerūt. Er-

go et nos excutiam⁹ istū: ne per inuolucra

fallamur: et tāgētes qđ intus est: et nō vidē-

tes: dicam⁹ forte lignū p auro: aut testā p

argēto. Excutiam⁹ si videſ caritati veste:

aderit dñs vt pcedat qđ intus est: maxi-

me frēs mei: q̄r martyrū natalicia celebra-

mus. Quāta mala passi sūt martyres: quā-

ta exitia: q̄ta tortēta: squalores carcerū:

stricturas catenaz̄: seuicias feraz̄: ardore

flāmarū: aculeos p tumeliaz̄. Ista oīa passi

essent: nisi nescio qđ viderēt quo se tendē-

rent qđ ad hui⁹ seclī felicitatē nō p̄tineret:

Lurpe est autē vt natalicia martyrū cele-

¶psalmus

brem⁹: horū videlicet seruor⁹ dei contemnentū mūdū istū ppter sempiternā felicitatē: et accipiam⁹ qđ hic scriptū est p̄ p̄sen ti felicitate: vt vnicuiq̄ forte homini dei simili: cui illius hierlm cōtingat etiā ducta vxore filios non habere: dicam⁹: nō timeret hō iste dñm. Nam si timeret dñm: vxor ei⁹ tanq̄ vinea fertilis esset in domo eius: nō sterilis vt nullū generaret: et si timeret dominū hō iste: filij ipsius circūdarēt mēsam ipsius: tanq̄ arbores oliuarū. Si enī talia dixerim⁹: animales sum⁹ nō p̄cipiētes que sunt spūs dei. Incipiam⁹: et nos excutere: vt sim⁹ et nos filij excusorū. Si enī erim⁹ filij excusor⁹: erim⁹ in manu potentis tanq̄ sagitte: et iacula nos de p̄cepto suo in cor da boim nōdū amātiū: vt p̄cussa sagittis verbor⁹ dei amēt. Nam si talia vel ceperimus p̄dicare: filij aut frēs mei timete domi num: vt habeatis filios et nepotes: vt gaudeat dom⁹ vestra: nō sagittam⁹ vt ametur illa eterna hierlm. Remanebūt in amore terrenorū vt vidētes ista abūdare impijs: et si nobis non audēt in corde suo: dicunt: Quare ille q̄ nō timeret dñm plenā domū ha bet filijs. Et forte alius dicit illi. Adhuc nescis qđ illi possit cōtingere. Quid si es feret illos: qđ nō timeret dñm: et ad h̄ illi plures nati sunt vt maiore dolorē de illorū morte patiat. Sz si talia dixeris: respōdebit tibi et ille: Ego noui hoīem impiū: paganū: sacrilegū: adoratore idolorū: et forte nouit et verum dicit: nec vnu nouit: nec duos vel tres: quē deduxerūt ad fossam senem: decrepitu: mortuū in lecto suo turbe filiorū et nepotū. Ecce nō timeruit dñm: et proles secundissima dom⁹ eius clausit oculos eius. Quid ad hoc dicturi sum⁹: Abhil illi p̄t euēnire mali: vt efficerat filios suos viuus: qñ iam mortuus a filijs ad sepulchrū gloriōsum deduct⁹ est. Excūtiāmus si volum⁹ esse filij excusor⁹: exeat huc aliqd. Est enī quidā hō q̄ sic benedic⁹: et nemo timeret dñm: nisi q̄ est in mēbris ipsius hoīis. Et multi hoīes sunt: et vnu hō est. Multi enī christiani et vnu christus. Ipsi christiani cū capite suo: qđ ascēdit in celū vnu est christus. Non ille vnu et nos multi: s̄ et nos multi in illo uno vnu. Un⁹ ḡ hō christus caput et corpus. Qđ est corpus eius: Ecclesia ei⁹: dicēte aplo: Qđ mēbra sum⁹ corporis eius: et vos autē estis corpus christi et mēbra. Intelligam⁹ ḡ vocē hui⁹ hoīis: in cui⁹ corpe vnu sum⁹ hō: et ibi vi-

CXXVII

debim⁹ ista vera bona hierlm. Sic enī dixit in fine: Et videas bona que sūt hierlm. Si aut̄ ista bona terreno oculo attēderis: abundātiā filiorū et nepotū: et fertilitatē: se cunditatēq̄ cōiugis: non sunt bona illius hierlm: qđ bona ista et in terra moriētū sūt: illa terra viuētū est. Noli valde p̄ magno habere: si habes filios morituros: et si non ante te: certe post te. His habere filios nūq̄ morituros: et tecū semp̄ victuros. Esto in illius corpe de quo dictū est: Vos autē estis corpus christi et mēbra. Nam vt hoc ostēderet et ipse psalm⁹: qđ sic est obscurus: vt admoneat pulsari: sic operuit vt velit excuti: a plurib⁹ cepit: Beati omnes q̄ timent dñm q̄ ambulat in vijs ei⁹. Multū loquit: sed qđ ipsi mlti vnu sunt in christo: sequit et singularit̄ iā dicit: Labores fructū tuor⁹ māducabīs. Super⁹ dixerat: Beati oēs qui timet dñm q̄ ambulat in vijs eius: modo quare labores fructū tuor⁹ māduca bīs et nō māducabīs. Et quare labores fructū tuor⁹ et nō labores fructū vñor⁹: Nam in primo oblit⁹ est: qđ plurib⁹ loquebat. Sed si iam excusisti: qđ tibi respōdit: Cū plures christianos appello in uno christo vnu intelligo. Plures ḡ estis: et vnu estis: plures sum⁹: et vnu sum⁹. Quō plures sum⁹ et vnu sum⁹: Quia illi inherem⁹ cul⁹ mēbra sum⁹: et quoq̄ caput in celo est: vt mēbra sequant. Ergo ipse describat iā qđ manifestū est quē describit: Sic patebūt omnia que sequunt: tantū vos timete dñm et ambulate in vijs eius: et nolite zelare eos qui nō ambulat in vijs ei⁹: qñ illos videritis esse felices infeliciter. Seculi enī hoīes infeliciter felices sunt: martyres autē feliciter infelices erāt. Erāt enī ad tps infelices: s̄ in eternū felices: et in eo ipso qđ erāt ad tps infelices: putabāt magis infelices qđ erāt. Quid enī dicit apl⁹: Quasi tristes semp̄ autē gaudētes. Quare semp̄: Et hic et ibi: proslus et hic et ibi. Dic enī vnu gaudem⁹: Be spe. Ibi vnu gaudebūt: Be re. Hagnū gaudiū habz spes gaudētis. Et si spe gaudētes: videte qđ sequit: In tribulatiōe patiētes. Martyres ḡ ideo in tribulatiōe patiētes erāt: qđ spe gaudebāt. Sed qđ nō dū erat illud quod p̄mittit: qđ dicit apl⁹: Spes enī que videbāt nō est spes: Si aut̄ qđ nō videm⁹ speram⁹ p̄ patiētā expectam⁹. Ecce quare omnia martyres pertulerūt: qđ quod nō videbāt per patiētā expectabāt. Illi qui eos occidebāt que videbāt ama-

CXXVII
Psalmus

bant: illi qui occidebant ad ea que nō vi-
debāt suspirabat: et ea que nō videbāt: ap-
prehēdere festinabāt: et quod tardius oc-
cidebant: moras sibi fieri arbitrabant. Er-
go frēs felix martyr et vere felix: et nomie et
corona: cui hodie natal' est: cōtempsit mū-
duz. An forte q̄ timet dñm: inde erat fe-
lix: inde erat beatus: quia vxor eius tanq̄
vinea fertilis erat in terra: et filii eius circū
dederūt mensam eius. Omnia ista perfecte
habet: sed in corpe illius qui hic describit:
et q̄ sic ille intellexit: cōtempsit p̄sentia: vt
acciperet futura. Noueritis autē frēs nō eū
passum mortē: quā alij martyres passi sūt.
Confessus est enī: dilat' ē ad tortūta: alio
die inuētū est corpus exanime. Clauerat
enī illi carcerē: sed corpī: nō spiritui. Quē
illuc parabāt torquere carnifices: absentez
inuenierūt: perdidérūt seūciā suā: iacebat
exanimis sine sensu illis ne torqueret: cum
sensu apud deuz vt coronaretur. Unde et
iste felix frēs: nō tantū noie: si et premio vi-
te eternae: si ista dilexit. Ergo sic audiamus
istū psalmū tanq̄ de christo dicat: Et om-
nes berētes corpori christi et affecti membra
christi ambulem' vias dñi: et timeam' do-
minū timore casto: timore permanēti in se-
culū seculi. Est enī alijs timor: quem cari-
tas excludit: dicēte Joanne: Timor non
est in caritate: s̄ perfecta caritas foras nut-
tit timorē. Non de omni timore dicit: q̄ mit-
tit foras a caritate. Habes enī psalmū di-
cēte: Timor dñi castus permanēs in secu-
lum seculi. Alijs ergo timor dñi permanet:
alijs excludit. Timor qui excludit castus
nō est: qui autē permanet castus est. Qus est
timor q̄ excludit: Signamini aduertere.
Aliqui ppterēa tātū timet: ne aliquid ma-
li in terra patiātur: ne illis egritudo acce-
dat: ne dānnū: ne orbitas: ne alicui' amis-
sio cari: ne exiliū: ne dānatio: ne carcer: ne
aliqua tribulatio: ppterēa timet et tremūt.
Adhuc timor iste nō ē castus: Adhuc au-
di: Alijs nō in hac terra pati tunet: s̄ ge-
hēnam timet. Unū terruit et dñs: Audis h̄is
et euāgelīū legeret: Ubi vernus eorū nō
moritur: et ignis eorū nō extinguet. Au-
diunt hec hoies: et q̄ vere futura sunt in-
p̄hs: timet et cōtinēt se a pctō. Habet timo-
rem: et per timorē cōtinēt se a pctō. Timet
quidē: sed nō amat iusticiā. Cum autē per
timorē se cōtinēt a pctō: sit cōsuetudo iu-
sticie: et incipit quod durū erat amari et dul-
cessit deus: et iam incipit hō iuste riuere:

CXXVII

ppterēa nō qr̄ timet penas: s̄ qr̄ amat eter-
nitatē. Exclusus est ergo timor a caritate:
sed successit timor castus. Qus est iste ti-
mor castus: Scdm quem debem⁹ frēs mei
intelligere quod dictum est: Beati oīnes
qui timet dñm q̄ ambulāt in vijs eius. Si
potuero digne dicere de isto timore casto:
adiuuātē dño n̄o Iesu christo: mlti fortas
se hoc timore casto inflāmabūt in amo-
rem castum. Nec possum⁹ explicare fortas
sis: nisi p̄posita aliqua similitudine. Po-
ne aliquā feminā castā: timentē virū. Aliā
pone adulterā: et ipsa timet virū. Casta ti-
met: ne discedat vir. Adultera: ne veniat.
Quid si ambo absentes sunt: Illa ne ve-
niat. Illa ne tardet. Absens est quodamō
cui despōsatī sum⁹: absens est q̄ nobis ar-
ram dedit spiritūsc̄m: absens est qui nos
redemit sanguine suo: sponsus ille quo ni-
bil est pulchrius: qui quasi fedus apparuit
inter manus persequētū: de quo pauloan-
te dicebat Esaias: Et vidim⁹ eū et non ha-
buit speciē neq̄ decorē. Ergo sponsus no-
ster fedus est: Absit. Quomō illi virgines
amarēt: que in terra maritos nō quesierūt:
Ergo persequētū fedus apparuit: et nisi
eū sedum putarēt: nō insiliret: nō flagellis
cederēt: nō spinis coronarēt: nō spulis in-
honestarēt: sed qr̄ fedus illis apparebat: fe-
cerūt illi ista. Non enī habebāt oculos vñ
christus pulcher videret. Qualib⁹ oculis
christus pulcher apparuit: Quales ocu-
los querebat ipse christus: quādo dicebat
Philippo: Tanto tpe vobiscū sum et non
mevidistis. Isti oculi mūdādi sunt: vt pos-
sint videre illaz lucē: et leviter tñ perstrictē
splēdore: accendunt amiore: vt sanari ve-
lint: et sunt illuminati. Nam vt noueritis:
qr̄ pulcher est christus qui amiat: audi pro-
phetā: Speciosus forma pre filijs hoium.
Oīnes hoies superat illius pulchritudo.
Quare amam⁹: Qn̄ audim⁹: qr̄ passus est
p nob̄. Quid amam⁹: Mēbra crucifixā:
latus p̄foratū. An caritatē caritas amat:
Amauit nos: vt redamarem⁹ eū: Et vt eū
redamare possem⁹: visitauit nos spū suo.
Pulcher ē ille et absēs ē. Interroget se spō-
sa: si casta est. In mēbris sum⁹ omnes frēs
mei: in mēbris ipsius sum⁹: ideo vnus hō
sum⁹. Videat vnusq̄sq̄ quale timorē ha-
beat: an eū quē excludit caritas: an castū
permanēt in sc̄m sc̄l. Nō pbabit: dico et
pbabit: absēs ē spōl⁹ n̄r: itēroga p̄sciēnā
tuā. Vis vt vēiat: an adhuc r̄is vt tardet:

Psalmus

CXXVII

Edicte frēs ego pulsaui ad ostia pectorū vestrorū: vocem inhabitatiū ille audiuit. **Q**uid singulorū quoruq; modo cōsciētie dixerint ad aures meas: qz hō sum puenire nō potuit ille qui absens est p̄sentia corporis: p̄sens est vigore maiestatis audiuit vos. **M**ulti si dicā illis: Ecce iam chriſtus: cras dies iudicij: nō dicūt: vtinā veniat. Qui enī dicūt: multū amāt. **A**et si dicā illis tardabit: timēt ne tardet: qz timor castus est. **Q**uomō autē non timeat ne tardet: sic cuz venerit timebitur ne discedat. **E**rit aut̄ castus iste timor: qz trāquillus et securus. Non enī deseremur ab eo cū inuenierit nos hō aliquis credēs in eū. **Q**uando quesuimus nos: Ante q̄b quererem⁹ eū. **C**astus ergo timor frēs mei hoc habet: qz venit de amore. **I**lle aut̄ timor nōdū castus presentie penas timet: timore facit quicqd boni facit: nō timore amittēdi bonū illud: s̄ timore patiënti illud malū. Non timet ne perdat amplexus pulcherrimi spōsi: sed timet ne mittat in gehennā. **B**on⁹ est et iste timor: utilis est: nō quidē p̄manebit in seculū seculi: sed nōdū est ille castus permanens in seculum seculi. **I**n quo est castus: **J**ā iterū aliqd interrogo: qd vosmetipos interrogetis. **S**i deus veniēs voce p̄pria loquereſ nobis: quāq; nō taceat loqui per litteras suas: et diceret homini: peccare vis: pecca: **F**ac quicquid te delectat: quicquid amaueris in terra tuū fiat: cui fueris irat⁹ intereat: quē rapere volueris rapiat: quem cedere cedatur: quē dānare dāneſ: quem possidere possideas: **N**emo tibi resistat: nemo tibi dicat: quid facis: nemo: noli facere quod velis: nemo quare fecisti: **A**būdet tibi om̄ia ista terrena que cōcupisti: et viue in illis nōvsoz ad tps: sed semp: faciem tantū meā nunq; videbis. **F**ratres mei ynde ingenuistiſ: n̄iſ qz iaz natus est timor castus p̄manēs in sc̄lū seculi: **Q**uare percussuz est cor vestruſ: si diceret deus: faciē meā nunq; videbis: **E**cce om̄ia ista terrena felicitate om̄ib⁹ rebus abūdabis: circūfluent te bona tpalia: nō illa amittis: non illa deseris: quid vis amplius: **F**leret quidē: gemeret timor castus: et diceret: **I**mio tollātur om̄ia: et faciē tuā videā. **T**imor castus exclamaret de psalmo et diceret: Deus virtutū cōuerte nos: et ostēde faciem tuā et falui erim⁹. **T**imor castus exclamaret de psalmo et diceret: **E**tnā petij a domino. **E**lide quō ardeat timor iste castus:

amor verus: amor sincerus: **E**tnā petij a dño hāc requirā. **Q**uid: Ut inhabitem in domo dñi per om̄ies dies vite mee. **Q**uid si ppter terrenā felicitatem: Audi quid sequit: Ut cōtempler delectationē dñi: et ptegar templo eius: id est esse templum eius: et protegi ab eo. **H**anc vna petij a dño. **H**āc vna si petieritis: ad hācvnā si cor restrum exercueritis: et hoc solū amittere timeritis: nec inuidelitus felicitatib⁹ terrenis: et illā felicitatē verā sperabitis: et eritis in eius corpe cui cantab: **B**eati om̄es qui timēt dñm qui ambulant in vijs eius: **L**abores fructuum tuorum manducabis. **O** vos: o tu: vos multi qui vnuſ estis: labores fructū tuorū manducabis. **Q**uasi peruerſe rideſ dicere nō intelligētib⁹. **D**e buit enī dicere: fructū laboꝝ tuoꝝ manducabis. **M**ulti enī māducāt fructū laboris suooꝝ. **L**aborāt in vinea: ip̄m labore nō māducāt: s̄ qd d labore ip̄oꝝ nascit māducāt. **L**aborāt circa arbores pomiferas: **Q**uis māducet labores: **N**emo inquā: sed qd ille arbores attulerint: fructus laboris et ip̄e iocūdat agricolā. **Q**uid sibi vult: labores fructū tuoꝝ māducabis: **M**odo labores habem⁹: fructus postea erit. **S**ed qz et ipsi labores nō sunt sine gaudio ppter spem: de qua pauloante dixim⁹: Spe gaudētes: in tribulatiōe patiētes: mō nos ipsi labores nři iocūdat: et letos nos faciūt de spe. **S**i ergo labor noster potuit manducari: et potuit iocūdare: māducāt fructus ipsius laboris qualis erit: **M**āducabāt labores suos: qui cuntes ibant et flebāt mittētes semina sua. **Q**uanto iocūdius māducabāt fructus laborum: qui veniētes veniēt cum exultatiōe portantes manipulos suos: **E**t vt noueritis frēs: qz manducat labor iste: in superiore psalmo audistis dictū superbis: qui ante lucē volebat surgere: id est ante christū: non per humilitatē qua surrexit christus: dictuz est illis: Surgite postea q̄ sedistis: id est humiliari et inde surgite: quia et ille humiliari venit: qui exaltatus est ppter vos. **E**t qd dictū est: Qui māducantis panē doloris. **I**ste est labor fructū panis doloris. **N**isi enī māducaret nō dicere tur panis. **N**isi aut̄ haberet aliquā suavitatē panis iste: nemo illū māducaret cū tāta suavitate. **M**lorat in gemitu q̄ orat. **B**ulciores sunt lachryme orantium q̄ gaudia theatrorū. **E**t audi flammā desiderij qua manducat ip̄e panis: de quib⁹ dicit: **Q**ui

IV Psalmus

māducatis panē doloris. Alio loco dicit amās iste: cuius vocez in psalmo plerūq agnoscim⁹. Facte sunt mibi lachryme mee panes die ac nocte. Unū facte sunt lachryme panes: Hū dicis mibi quotidie vbi est deus tuus. Anteq̄ enī videamus euz qui nos dilexit: q̄ nobis pignus dedit: cui de sponsati sumus: insultant nobis pagani: t dicūt. Ubi ē quē colunt christiani: Ostendant nobis quem colūt. Ecce ego ostēdo illis deū meuz: t ip̄ ostēdāt mibi deū suū. Hū tibi hoc dicit paganus: non inuenis qđ illi ostendas: qr nō est cui ostēdas. Redis ḡ t plāgis ad deum: qr illi suspiras an ḡ rideas: t desiderio ipius gemis: t quia in ipius desiderio ploras: dulces sunt t ip se lachryme: t p cibo tibi erūt: qr factus ē tibi t ip̄ panis die ac nocte dū dicitur tibi quotidie vbi est deus tuus. Hū veniet de⁹ tuus: de quo dicit: vbi est: t absterget la chrymas: t ip̄ p pane lachrymarū succe dit: t te in eternū sanguinabit: qr erit nobiscū v̄bum dei quo pascunt angeli. Interim mō labores fructuiz: postea fructus laboris. Labores fructuū tuorū manducabis: beatus es t bñ tibi erit. Beatus es: de p̄senti est: bñ tibi erit: de futuro est. Cum manducas labores fructuū tuorū: beatus es. Cū pueris ad fructum laborū tuorū: bñ tibi erit. Quid dixit: Nam si bñ tibi erit: vtq̄ beatus eris: t si beatus eris: vtq̄ beneti bi erit. Hū interest inter spem t rē. Si spes tam dulcis: q̄to res dulcior erit. Nam ve niam⁹ ad illā: Vxor tua: christo dicit. Ergo vxor eius ecclia eius. Ecclesia ei⁹ vxor eius: nosip̄ sicut vinea eius fertilis. Hū in quibus vinea fertilis: Videlicet enim parietes istos intrātes multos steriles. Vide mus qr istos parietes intrant multi ebrios: feneratores: mangones: querētes sortilegos: eūtes ad p̄cātatores t p̄cātatrices q̄ illī caput dolet. Ista est fertilitas vinee: Ista ē v̄bertas vxoris: Hō ip̄ ē: Iste spi ne sunt. Non vbiq̄ spinosa. Habz quan dam fertilitatē: t est vinea fertilis. Sed in quibus: In lateribus domus tue. Hō omnes dicunt latera domus. Quero enī que sunt latera domus: Quid dicam: Parie tes sūt: quasi lapides fortes. Si de hoc ha bitaculo co:pali diceret: forte hoc intelligeremus latera. Latera dicimus domus: eos qui inherēt christo. Non enī sine cau sa t in simone quotidiano dicimus de ali q̄ forte male agit: ex maloruz p̄silijs amu

CXXVII

cop: S illo dici⁹: mala lāfā hz: Quid ē ma la lāfā hz: M̄ illi inherēt. Ergo t de alio bōa latera hz: bonis p̄silijs viuit. Quid est hoc: Bonis cōsilijs regit. Ergo latera domus sunt illi qui inherēt christo: nec si ne causa t ip̄a coniuncte latere facta est. Tiro dormiente Euā facta est: moriente christo: ecclesia. Et illa de latere viri: cū co sta detracta est: Et ista de latere viri: quādo latus lancea p̄cussum ē: t sacramēta p̄ fluxerūt. Ergo vxor tua ut vinea fertilis. Sed in q̄bus: In lateribus dom⁹ tue. In alijs q̄ nō adhēret christo steril: Hū nec illos in vinea computabo. Fili⁹ tui. Que ē vxor: t qui sunt filij: In istis carnalib⁹ nuptijs t coniugis: alia vxor: t alij filij: i ec clesia que vxor: ip̄ filij. Ad eccliam enī p̄tinebāt apostoli: t in mēbris ecclie erāt. Ergo in cōiuge ip̄uis erāt: t cōiunct erant fī portionē suaz: quā in membris obtine bāt. Quare ḡ de illis dicit: cū recesserit ab his sponsus: tūc ieiunabūt filij sponsi: Ergo ip̄a p̄iunx: t ip̄a filij. Mir⁹ dico fratres mei: In v̄bis āt dñi inuenim⁹ eccliaz: t f̄res ipius esse: t sorores ipius esse: t m̄rem ip̄i⁹ esse. Nam cū ei nunciaret mat̄ eius t f̄res foris stantes: qr foris stabāt typū gerebāt. Quis typus m̄ris: Synagoga. Quis typus fratrū carnaliū: Iudei foris stātes. Et foris stāt synagoga. Nā Maria i laterib⁹ dom⁹ eius: t cognati ei⁹ ex v̄ginis Maria p̄sanguinitate veniētes: q̄ in eū credidēt in laterib⁹ dom⁹ ei⁹: nō in cōstum carnali cō sanguinitate iuncti erāt: b̄ in cōstum verbu⁹ dei audiebāt t faciebāt. Hoc enim respōdit dñs t ait: Que m̄bi m̄r: aut q̄ fratres: Unū temptauerūt qđam dicere: qr christus matrē nō habuit: qr dicit: que m̄bi mater: Quare: Ergo Petrus t Jobes t Jacobus t alij apostoli p̄es nō habuerūt i frā: Et tū qđ eis dicit. Nolite vobis dicere pa tres sup terrā: v̄nus est enī pater v̄i qui in celis est. Qđ ḡ in patre docebat discipulos: hoc in matre ip̄e demonstrauit. Vult enī dñs: ut p̄sanguinitatib⁹ terrenis p̄ponamus deum. Deser patri: qr p̄ est: deser deo: qr deus est. Generauit te p̄ accōmo dando carnē suā: creauit te deus adhibēdo potentia suā. Ne irascat p̄ cū deus illi p̄ponit: imo gaudeat sibi tūn̄ deserri: ut ille inuētus esset q̄ ei deberet p̄poni. Ergo qđ dicaz: Hūs quid ait: Que m̄bi m̄r: aut q̄ fratres: Et extēdit man⁹ sup discipulos suos t ait: Ecce m̄r mea t fratres mei. Fra

Psalmus

neserant et mater quod erant: Addidit: Et
 q fecerit voluntatem pris mei: ipse mihi frat
 et soror et mater est. Huius frater propter sexum
 virilem quem hz ecclia: quos hic in membrum
 habet christus. Mater quomodo: nisi quod
 christus enim christianus: quos christianos
 quotidie parit ecclesia: Ergo in quibus intel
 ligis coniugem: in illis misericordia: in illis filios.
 Bicam ergo quales debet esse filii. Quales:
 pacifici. Quare pacifici: Quia beati pa
 cifici: quod ipsi filii dei vocabuntur. Quia ergo
 in oliu fructus est pacis: Oleum enim pacem si
 gnificat: quod caritate significat: Sine carita
 te nulla pax est. Et manifestum est quod quod diui
 serunt pacem: non habent caritatem. Unus iaz
 exposui caritati vestre: quod colubra folia cum
 fructu portauit ad arcam: ut significaret:
 quod et illi qui foris baptizati sunt: sicut ligilla
 extra arcas baptizata sunt: non sola folia
 habuerunt: id est viva sola: sed habuerunt et fru
 ctum quod est caritas: Ipse columba illos re
 portat ad arcam: et veniunt ad unitatem.
 Tales ergo filii debet esse in circuitu mense do
 mini: velut nouellatio oliuarum. Perfecta
 res est: magna beatitudo. Nam quod ibi nolit
 esse: Cum videris aliquem blasphemum
 hunc uxorem: filios: nepotes: et te forte non
 hunc: noli zelare: vide quod et in te completum
 est: sed spiritualiter. Non forte non es in membris:
 Si non ibi es: plange: quod nec hic: nec ibi: Si
 autem ibi: securus esto: quod et si ibi et non hic: fru
 ctuosius ibi quam hic. Si ergo habemus: quare ha
 bemus: Quia timemus dominum. Ecce sic bene
 dicet homo qui timet dominum. Ille est homo: Qui sunt
 homines: At ipsi homines homo: quod multi vnu: quod
 christus unus. **Benedic te dominus ex syon.** Cegas enim attendere: Ecce
 sic benedic homo qui timet dominum. Nam forte oculi
 tui ibant per illos quod non timent dominum: et vi
 debant ibi uxores feccidas: filios abundantes
 circuire misericordiam patris sui. Nescio qua
 ibas: et non ex syon: **Benedic te dominus ex syon:** sed ex
 syo. Noli querere illas benedictiones: quod non sunt
 ex syon. Non benedit dominus tales: fratres mei.
Benedictio domini ista est. Aut si non est a domino:
 quis dicit uxores: si nolit dominus: Quis pos
 sit esse sanus: si nolit dominus: Aut quis possit
 esse diuines: si nolit dominus: **Bat illa:** sed non vi
 des: quod et pecoribus dedit. Non ergo de syon
 est ista benedictio. **Benedic te dominus ex syon.**
Et videas bona hierusalem. Nam
 illa bona non sunt hierusalem. Tis videre quia
 non sunt bona hierusalem: Et aibus dictum est:
 Crescite et multiplicamini. Pro magis vis

CXXVII

hunc quod aibus donatum est: Gaudete quodem dei
 donatum esse: quod nesciat: Sed utere bonis istis:
 si accipis: et magis cogita quod nutrias qui
 nati sunt quod ut nascentur. Non enim iam felici
 tas est hunc filios: sed bonos habere. **Per**
 triendis labora: si nati fuerint: si autem non na
 ti: age gratias deo: forte minus sollicitus
 eris: et tu sterilis non remansisti illi matris.
 Forte filii per te nascuntur spiritualiter de ista misericordia:
 quod sunt in nouellis oliuarum: circueentes men
 tam domini. Consoleteg te deus: ut videas bo
 na hierusalem. Illa enim bona sunt. **Quare sunt?**
 Quia eterna sunt. **Quare sunt?** Quia ibi
 est rex: Ego sum quod sum. **Ista bona sunt:**
 et non sunt: non enim stant: labunt: fluunt. Filii
 sunt parvuli: blandiris parvuli: blandiunt
 parvuli: nunquam stat in eo: Sed optas ut cre
 scant: ut accedat etas optas: sed vide quod eis
 accedit una: altera moritur. Veniente puer
 ita: moritur infantia. Veniente adolescentia:
 moritur pueritia. Veniente iuuentute: moritur
 adolescentia. Veniente senectute: moritur iuuen
 tus: Veniente morte: moritur omnes etas. Quot
 optas gradus etatis: simul optas et mortes
 etatum. Non sunt ergo ista. **Deinde** nati sunt tu
 bi filii in terra: tecum viciunt ante potius ex
 clusuri et successuri. Ad eos gaudes quod na
 ti sunt: ut excludaris. **Nati enim pueri tanquam**
 dicunt parentibus suis. **Cia** cogitate et
 vos ire hinc: agamus et nos minimu[m] nostru[m].
 Minus est enim generis humani tota vita
 temptationis: quod dictum est: **Uniuersa vanitas**
 omnis homo vivens. **Et** tamen si gaudent ad filios
 successuros: quanto gaudendum est ad filios:
 cum quibus permanebimur: et ad illum preme
 cui nati sumus non morituri: sed ut nos cum il
 lo spiritu vivamur: **Ipse** sunt bona hierusalem: quod ipsa
 sunt. **Benedic te ergo dominus ex syon:** et vi
 deas que sunt bona hierusalem. **Nam** ista quod atten
 dis bona cecus vides: videas: sed illa bona quod
 corde videt. **Et** quanto videbo bona hierusalem:
Omnis dies vite tue. Sed si vita tua toibus
 eterna fuerit: in eternum videbis bona hieru
 salem. **Ista** autem fratres mei bona sunt: sed non
 omnes dies vite tue vides. Non enim quando
 exis de corpore et morib[us]: perseverat vita tua.
 Corpus moritur: sed vita spiritus perseverat.
 Oculi non vident: quod discessit quod per oculos vi
 debat. Ubiqueque est quod per oculos videbat: vi
 det aliqd. Non enim mortuus erat diuines ille:
 quod in terra inducatur purpura et byssus. Si
 mortuus esset: apud inferos non torquere
 tur. Optandum illi fortelerat ut moreretur:
 sed malo suo vixit apud inferos. **Torquebat**

Psalms

enī r nō videbat bona q̄ in terra dimiserat.
Hec erat vita ipius talis: r bona illa nō vi-
debat. Ergo tu talia desidera bona que vi-
deas omēs dies vite tue: id est vt cuz ipis
bonis viuas in eternū. Que sunt ergo illa
bona fratres attendite. **B**ici possunt bona
ista: **A**urū est: argenti est: fundus amen⁹
est: marmorati parietes sunt: tecta laquea-
ta sunt: **A**bsit. **I**sta abūdantius pauperes
habēt in hac vita. **P**lus ē ḡ pauperi vide-
re celū stellatū: q̄ dūiti tectum inauratu⁹.
Fratres ergo qd est illud bonum quo accē-
dimur: cui suspiramus: quo inflāmamur:
Propter qd bonū adipiscendū r vidēdū
tantos labores sustinem⁹ sicut audistis cū
legere aplus: quia omēs q volūt pie viue-
re in christo Iesu psecutionē patiunt. **N**ō
enī modo: qr diabolus p̄ reges nō seuit: iō
christiani nō patiunt psecutionē. **S**i mor-
tuus est diabolus: mortue sunt psecutōes.
Si aut ille aduersarius noster viuit: vnde
nō temptatiōes suggestit. **V**nde nō seuit:
Ende nō minas aut scādala pcurat. **O** si
incipias pie viuere: videbitis: quia omis-
qui vult pie viuere in christo Iesu persecu-
tionem patie. **P**ropter qd ergo patimur
tantas psecutōes. **S**i enī in hac vita i chri-
sto sperantes sum⁹ tantū ait apls: miserabi-
liores sumus oībus hoībus. **P**ropter qd
damnati sunt ad bestias martyres. **Q**d ē
ill̄ bonū: **B**ici potest. **U**nde: **A**ut quelī
qua dicat. **A**ut que auris audiāt. **L**et qdēz
illud nec auris audiuit: nec in cor homis
ascēdit. **A**mēmus tñ: pficiam⁹ tantuz. **V**i-
dens enī qr pugne nō dēsunt: r pugnam⁹
cū p̄cupiscētis nr̄is. **P**ugnamus foris cū
infidelib⁹ r inobedientib⁹ hoībus: pugna-
mus intus cū suggestionsib⁹: cū pturbatio-
nibus carnalib⁹. **A**bīos pugnam⁹ adbuc:
qr corp⁹ qd corrūpīt aggrauat aīaz. **P**u-
gnamus adbuc: lqñ si sp̄s vita est: tamē
corpus mortuū est ppter peccatū. **S**i qd
futurū est: **S**i aut sp̄s eius habitat in vo-
bis: qui suscitauit christū ex mortuis: viu-
ficabit r mortalia corporalia v̄ra p̄p̄ sp̄sum
q̄ habitat i vob. **C**ū ḡ viuificata fuerit me-
bra nr̄a mortalia: iā nihil resistet sp̄ni n̄fo:
nō famēs erit: nō siccias erit: qr d̄ corruptiōe
corpis ista nascit. **J**ō reficis: qr a te aliqd
deficit. **C**ōcupiscēte delectatiōm carnaliō
atra nos pugnat. **M**ortē portam⁹ infirmi-
tate corporis: s̄ cū mors ip̄a cōuersa fuerit in
illā icōmutabilitatē: r corruptibile b̄ indu-
erit incorruptiōz: r mortale b̄ iduerit imor-

CXXVIII

talitatez: qd audiet tūc mors: **T**ibi ē mors
ptēto tua: **T**ibi ē mors acule⁹ tu⁹: **E**t forte
mors r dicit. **R**estat aliq̄ unūci nō sequi-
tur nouissima unūci mors: cū hec destru-
cta fuerit imortalitas succedit. **S**i nullus
erit unūcius: q̄si nouissima destruet mors.
Bonū nr̄m cui suspiramus p̄x erit. **E**cce
bonū fratres: magnuz bonū p̄x vocatur.
Querebatis qd vocaret. **A**urū ē: an argē-
tū ē: an fund⁹: an vestis. **P**ax ē: **N**ō p̄x q̄
lem inf se h̄nt hoīes: infidā: instabilē: mu-
tabilē: incertā: nec p̄x talis q̄lē secū habz
iōe vi⁹ bō. **B**ixim⁹ enī: qr r secuz pugnat
bō. **V**lsq̄ quo domet omnes cupiditates
adbuc pugnat. **Q**ualis ḡ p̄x: **Q**uā oculi
nō vident: nec auris audiuit. **Q**ual p̄x:
Ehierusalē: qr hierusalē interptat visio
pacis. **S**i ḡ b̄sidicat te dñs ex Syon: et vi-
deas bona que sunt bierusalem: r videas
oēs dies vite tue. **E**t videas: Non fili
os tuos tantū: sed filios filiorū tuorū.
Quid est filios tuos: **O**p̄a tua que b̄ agis.
Qui sunt filij filiorū: fructus ope⁹ tuorū.
Facis elemosynas: filij tui sunt: prop̄ elemo-
synas accipis vitā eternā. **F**ilij filiorū
tuorū sunt. **V**ideas filios filiorū tuorū: et
erit qd sequitur: quo concludit. **P**ax su-
per israel. **H**ec p̄x vobis p̄dicat a nob̄:
ip̄a amatur a nob̄is: ip̄a vt a vobis amet:
optamus. **A**d illā pacem pueniūt: q̄ r hic
pacifici fuerint. **I**lli sunt r hic pacifici: q̄ et
ibi: **Q**ui circūcūt mensam domini tāq̄ no-
uellatio olua⁹: vt non sit steril̄ arbor: qua-
lis fuit illa ficalnea: vbi fructum nō inuenit
esuriēs dñs: **E**t videtis qd ei cōtingit: fo-
lia sola habebat: fructū non habebat. **S**ic
sunt qui v̄ba habēt: r facta nō habēt. **V**e-
niēs esuriēs dñs: nō inuenit qd māducet:
qr fidē nr̄am r facta bona esurit dñs. **P**a-
scamus illū b̄ viuendo: r pascet in eternū
nobis viuere donādo.

Explīcīt Tractatus de ps. CXXVII.
Inīcipit Tractatus de ps. CXXVIII.

Prefatio.

D Salμus quem cantauim⁹ brevis
est: **S**i sicut scriptum est in euāge-
lio de Zacheo statura brevis: r ma-
gnus in ope. **S**icut scriptum est de illa v̄l-
dua q̄ duo minuta misit in gazophylatiū:
Brevis pecunia: s̄ magna caritas. **S**ic r
iste psalmus: si v̄ba numeras: brevis est: si
sentēias appendas: magnus est. **N**on er-
go nos poterit diutius v̄sc̄ ad fastidiū de-
tinere. **Q**uare aduertat prudentia v̄ra: et

Psalmus

CXXVIII

assit intentio christiana: sonet vbiꝝ dei voluntibus opportune: nolētibꝝ importune. Inuenit sibi locum: inuenit corda vbiꝝ requiescat: inuenit terraz vbiꝝ germinet et fructum ferat. Nam qꝫ multi mali sunt et iniqꝫ quos portat ecclesia usqꝫ in finem: manifestum est et hi sunt qbus verbum dei superfluum est: et aut sic in illos cadit quō semē in via conculcas: et a volatilibus colligit: aut sic in eos cadit quonō semen in petro sa loca: vbiꝝ nō habet terrā multam: statim ex̄it: et calefacto sole arescit: qꝫ nī habebat radicem: aut sicut inter spinas qd et si germinet et conef in auras surgere: suffocatur tñi multitudine spinarū. Tales autē sunt qꝫ verbum dei contemnunt sicut via: aut qꝫ ad horam gaudent: et facta tribulatione sicut ab estu solis arescunt: aut qui cogitationibus et curis et sollicitudie huiꝝ mūdi: tāqꝫ spinis avaricie suffocat qd in illꝝ ceperat germinare. Est etiā terra bona quo semen cum ceciderit assert fructum: aliud tricennum: aliud sexagenuz: aliud centenum: siue parū siue multum: oēs in horreo erūt. Sunt ḡ tales et ppter hos loquimur. Prop̄ hos loqui scriptura: ppter hos non tacet euangeliū. Sed et illi audiāt ne forte aliud sint hodie: aliud cras: ne forte mutent audiendo: aut arēt viaz: aut lapides purgēt: aut spinas euellant: Bicat spūs dei: dicat nob̄: cantet nobis: Siue velum saltare siue nolimus: cantet ip̄e. Sicut enī q̄ saltat mēbra mouet ad cantū: sic q̄ saltant ad preceptū dei: opibus obtemperant sono. Ideo q̄ noluerit hoc facere: qd illis dñs dicit in euangelio: Cantauimus vobis et nō saltastis: planxitus: et nō lamentastis. Cantet ḡ: credimus in dei misericordiam: qꝫ erūt de qbus nos consolef. Nam q̄ ptinaces sunt: q̄ seuerates in malicia: q̄ quis audiūt verbuꝝ dei: scandal quotidiē pturbant ecclesiam. Batalibus dicit iste psalmus. Sic enī ce pit.

Expositio psalmi
Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. Ecclesia loqui de his q̄s tolerat: et tanqꝫ diceret: Nū qd mō et nō olim ē ecclesia: Exq̄ vocat sancti est ecclesia in terra. Aliqñ in solo Abel ecclesia erat: et expugnat̄ est a fratre malo et qdito Layn. Aliqñ in solo Enoch ecclesia erat: et translatus est ab iniqꝫ. Aliqñ in sola domo Noe ecclesia erat: et ptulit oēs q̄ diluvio pierunt: et sola arca natauit in fluctu.

bus: et evasit ad siccū. Aliqñ in solo Abra am ecclesia erat: et q̄ta ptulit ab iniqꝫ nouimus. In solo filio fratris eius Loth: et i domo eius in sodomis ecclesia erat: et ptulit sodomorū iniq̄tates et queritantes: quousqꝫ de eū de medio ip̄oꝫ liberauit. Cepit esse et in populo israel ecclesia: ptulit pharaonem et egyptios. Cepit et in ip̄a ecclesia: id ē in populo israel numer⁹ sanctor⁹: Moyses et certi sancti: ptulerūt iniq̄tos iudeos ppter isrl. Ceterū est et ad dñm nostrū Jesuꝝ christum: pdicatum est euāgeliū. Dixit i psalmis. Annū ciaui et locut⁹ sum: multiplicitati sunt sup numerū. Quid est sup numer⁹: Nō solū illi q̄ crediderūt et q̄ ptinēt ad numerū sāctorū: sed et super numerū: intrarūt multi iusti: splures iniqꝫ: et ptulerūt iusti iniqꝫ. Qñ: In ecclia. Nunqđ mō solū: Ex quo enumerat. Exq̄ cōmemorat: Iō ne miraret mō ecclia: vel ne quisqꝫ miraret in ecclia: volens esse membrū bonū ecclesie: audiat et ip̄am eccliam m̄rem suā dicentez sibi: Noli mirari ad ista fuit: Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. Magn⁹ affectus sic cepisse psalmū: Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. Quasi aliqd iam loquebatur. Vide enim nō cepisse: sed respondisse. Respōdit aut̄: Quib⁹: Logitantib⁹ et dicētibus: Quātā mala pferim⁹: M̄ta scādala crebrescūt quotidie: qñ iniq intrāt in ecclesiam: et portam⁹ eos: Respōdeat aut̄ ecclesia de qbusdā: id est de fortiore voce respōdeat q̄relis infirmorū: et cōfirment firmi infirmos: et grandes puulos: et dicat ecclesia. Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: Dicat: vō: ntic israel. Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. Dicat illud: nō illud timeat. Quo enī valet qd cū dirisset: sepe expugnauerūt me: addidit: a iuuentute mea. Jam mō ecclie senectus expugnat: sed nō timeat. Bicat: Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. Nūqđ ideo nō puenit ad senectutē: q̄ nō cessauerūt illi expugnando: Nūqđ delere potuerunt: Bicat vō israel: et consolef se isrl: consolef se ip̄a ecclia de pteritis exemplis et dicat: Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. Quare expugnauerūt: Et enī nō potuerūt mihi: Supra dorsum mēni fabricauerūt peccatores: longe fecerūt iniusticiā suā. Quare expugnauerūt: Quia nō potuerunt mihi. Quid est: non potuerūt mihi: Fabricare. Quid est nō potuerūt mihi: Nō illꝝ p̄sensi